

Claes Pieterszoon, was ongeveer 70 jaar oud. Toen hij wakker werd op de vroege ochtend van 25 januari 1574 leek hem een doodgewone dag voor de boeg te staan. Hij had om 8 uur een afspraak waarvoor hij een rentebrief van het Sint Pietersgasthuis bij zich had. Daarna vertrok hij meteen door naar de Oude Kerk om naar de mis te gaan (het was heel normaal om dagelijks naar de mis te gaan).

Na de mis verliet Claes de kerk om verder te gaan met zijn dag. Toen stond zijn hart even stil: de brief! Het was zijn taak om de rentebrief in bewaring te houden, maar tijdens de mis was hij zo afgeleid dat hij de brief had laten liggen. Dat was niet best, want zonder die brief zou het gasthuis een jaarlijks bedrag van elf gulden mislopen. Claes deed zijn uiterste best om de brief te vinden. Hij deed een openbare oproep, hij vroeg naar de brief vanaf de preekstoel, hij sprak de minderbroeders aan... maar de dag verstreek en de brief bleef spoorloos. Claes had de hoop al opgegeven, toen de brief een paar dagen later toch ineens tevoorschijn kwam. Symon Gerytszoon, een twaalfjarige kwajongen, had de brief gevonden, meegenomen en de was van de zegels los gepulkt. Op 30 januari moest hij dit bekennen voor de burgemeesters en de raad van de stad. Voortaan zou dit verhaal worden bijgevoegd bij de brief, 'daerof de zegelen verongelyckt zijn', zodat de rente geldig bleef. Claes zal zich gelukkig hebben geprezen.

Uitleg en vragen

Door middel van een zegel konden personen zich identificeren. Daarnaast was het zegel het bewijs dat degene die het zegel aan een document hing het eens was met de inhoud van het document.

Tegenwoordig gebruiken we hiervoor een handtekening.

Heb jij wel eens een handtekening vervalst?

Heb jij wel eens iets belangrijks stuk gemaakt?